

Før jordfestinga

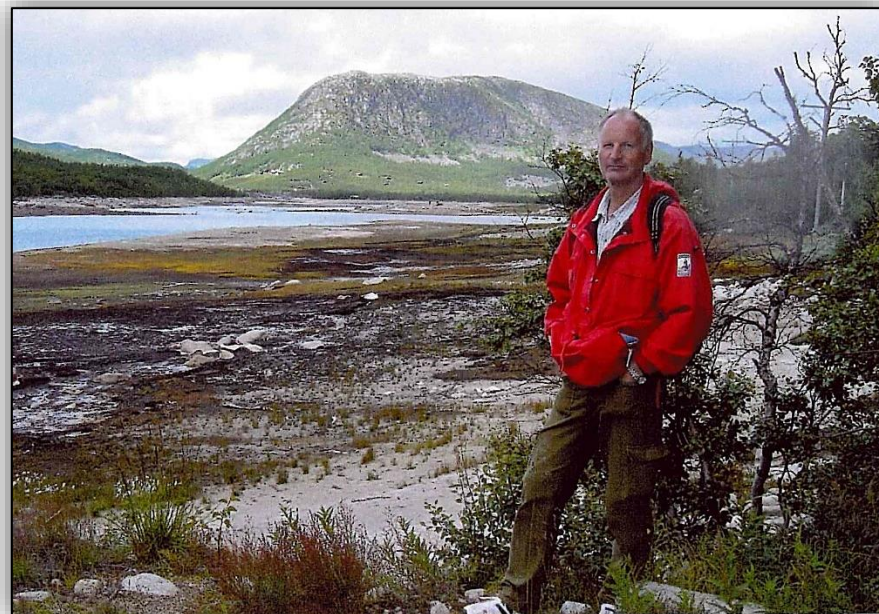
*Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!*

Etter jordfestinga

*Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.*

*Hjarteleg takk for all medkjensle og deltaking
Familien*

*Prest: Tor Eivind Erikstein
Organist: Robertas Lamsodis
Solospel: Sigmund Groven
Kyrkjetenerar: Knut Rune Tveiten*

Vest-Telemark gravferdsbyrå AS

Øystein Løk

9. oktober 1939 - 4. september 2022

Vinje kyrkje

Onsdag 14. september 2022

Preludium:

Inngangssord

Han tek ikkje glansen av livet, den Frelsar som kallar på deg.
Fyrst då kan for alvor du leva når han får deg fylgja på veg.

Du høyrer dei dårande røyster som lovar deg gullglim og glans,
men ingen legg lys over vegen som Jesus og kjærleiken hans.

Han hjelper i brattaste bakkar og stør deg når vegen vert smal.
Han signar dei sollyse sletter og lyser i dødsskuggens dal.

Han fører deg frelst over fjorden, heilt fram til den himmelske strand.
Når døden sin brottsjø du møter, vil Jesus dra båten i land.

Han tek ikkje glansen av livet, han gyller din morgon og kveld
og opnar ei dør til dei salar der æveleg høgtid du held.

Minneord og blomsterhelsingar

Solospel

Ein fin liten blome i skogen eg ser, i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter. Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd, til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå, der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små, eg føddest til skogblome, eg.

Ein dag vil den stormande vinter deg nå, då vert det vel dødsdagen din?
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på, til vårsola kysser mitt kinn.

Som blomen om vinteren visnar eg av, men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav, mi sjel ho er heime hos Gud.

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song i himlen, dit døden ei når

Skriftlesing og Andakt

Herrens bøn:

Fader vår, du som er i himmelen.

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda så som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød.

Forlat oss vår skuld, som vi òg forlèt våre skuldmenn.

Før oss ikkje ut i freisting, men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.

Amen.

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå,
å leva det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av

Postludium